

1	2
36	Wyłączniki świateł „stop” i wyłączniki drzwiowe dla przemysłu motoryzacyjnego
37	Odgależniki instalacyjne i listwy zaciskowe
38	Wyłączniki dźwigniowe do wbudowania
39	Iskrowniki do silników dwusuwowych
40	Termoregulatory
41	Zamki magnetyczne meblowe

186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 lipca 1985 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji w stosunku do nieletnich uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, umieszczonych w zakładach poprawczych.

Na podstawie art. 23 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach poprawczych, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie, rehabilitację i resocjalizację nieletnich uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, zwanych dalej „nieletnimi uzależnionymi”.

2. Leczenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje detoksykacji oraz postępowania wymagającego leczenia szpitalnego.

3. Leczenie, rehabilitację i resocjalizację nieletnich uzależnionych prowadzi w zakładach personel przeszkolony w zakresie zapobiegania narkomanii.

4. Leczenie, rehabilitację i resocjalizację w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju postępowaniu.

§ 2. 1. Dla nieletnich uzależnionych prowadzi się odrębne zakłady lub oddziały w wytypowanych zakładach.

2. W skład personelu zakładów lub oddziałów, o których mowa w ust. 1, wchodzi między innymi lekarz, psycholog, pedagog i pielęgniarka.

§ 3. 1. Do wytypowanych zakładów lub oddziałów kieruje się nieletnich uzależnionych według zasad i trybu ogólnego kierowania nieletnich do zakładów.

2. Przeniesienie nieletniego uzależnionego z innego zakładu do zakładu wytypowanego lub oddziału dla nieletnich uzależnionych następuje na wniosek lekarza i wymaga zgody sędziego rodzinnego.

3. W razie stwierdzenia przez lekarza, że nieletni uzależniony przyjęty do zakładu wymaga leczenia w stacjonarnym zakładzie społecznym służby zdrowia, dyrektor zakładu na wniosek lekarza umieszcza w nim nieletniego.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, orzeka w drodze postanowienia sędziego rodzinnego sprawujący nadzór nad zakładem, w którym nieletni uzależniony przebywa. Jeżeli szczególne okoliczności sprawy uzasadniają natychmiastowe przeniesienie nieletniego uzależnionego do zakładu wytypowanego lub oddziału dla nieletnich uzależnionych albo umieszczenia go w stacjonarnym zakładzie społecznym służby zdrowia, następuje to niezwłocznie i wymaga zatwierdzenia przez sędziego rodzinnego sprawującego nadzór nad zakładem.

§ 4. Zakłady zapewniają nieletnim uzależnionym stosowną do indywidualnych potrzeb pomoc i opiekę, między innymi przez organizowanie nauki szkolnej, prowadzenie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji, zmierzających w szczególności do eliminacji przyczyn i skutków uzależnienia, uzyskania trwałej abstynencji oraz zmiany postaw i zachowania nieletnich w kierunku społecznie pożądanym.

§ 5. 1. Zakład dla nieletnich uzależnionych zwraca się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie nieletniego uzależnionego, o udzielenie szczegółowych informacji, dotyczących przebiegu tego leczenia oraz rehabilitacji, readaptacji, a także resocjalizacji. Informacje te powinny być nadesłane niezwłocznie.

2. O przebiegu leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji w zakładzie oraz o terminie zwolnienia nieletniego uzależnionego z tego zakładu i potrzebie objęcia go dalszym leczeniem, a także rehabilitacją i readaptacją, zakład zawiadamia odpowiedni zakład społeczny służby zdrowia, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania nieletniego uzależnionego. Zawiadomienie powinno nastąpić w terminie 14 dni przed przewidzianym zwolnieniem, a jeżeli nie można przewidzieć dnia zwolnienia — niezwłocznie po zwolnieniu.

§ 6. W zakresie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji nieletnich uzależnionych zakłady współdziałają z organami i instytucjami państwowymi oraz organizacjami społecznymi, a zwłaszcza zajmującymi się zapobieganiem narkomanii.

§ 7. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu zakładu w zakresie postępowania z nieletnimi uzależnionymi organizuje dyrektor zakładu przy współudziale właściwych organów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych.

§ 8. W sprawach organizacji i zasad pobytu nieletnich uzależnionych w zakładach, nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio prze-

pisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w zakładach poprawczych (Dz. U. Nr 26, poz. 126).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Skóra

187

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 lipca 1985 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji w stosunku do osób uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, umieszczonych w zakładach karnych, aresztach śledczych oraz ośrodkach przystosowania społecznego.

Na podstawie art. 23 ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie, rehabilitację i resocjalizację osób uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, zwanych dalej „osobami uzależnionymi”, umieszczonych w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia w zakładach kieruje się osoby uzależnione, w stosunku do których został orzeczony przez sąd obowiązek poddania się leczeniu, jak również osoby zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów, w szczególności osoby, w stosunku do których w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem opinie biegłych zawierały wskazania do leczenia.

2. Leczenie, rehabilitację i resocjalizację osób uzależnionych prowadzi w zakładach personel przeszkolony w zakresie zapobiegania narkomanii.

3. Leczenie, rehabilitację i resocjalizację osób uzależnionych prowadzi się w zakładach metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju postępowaniu.

§ 3. Placówkami leczniczymi i rehabilitacyjno-resocjalizacyjnymi dla osób uzależnionych w zakładach są:

- 1) pododdział detoksykacyjny,
- 2) oddział dla skazanych, wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych dla osób uzależnionych, zwany dalej „oddziałem specjalnym”,
- 3) pododdział zakładu lub oddział dla skazanych, wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych, zwany dalej „pododdziałem specjalnym”,
- 4) ambulatorium zakładu.

§ 4. 1. Pododdział detoksykacyjny tworzy się z wydzielonej części oddziału wewnętrznego szpitala prowadzonego przez służbę zdrowia więziennictwa.

2. Pododdziałem detoksykacyjnym kieruje lekarz — zastępca ordynatora oddziału wewnętrznego, posiadający przygotowanie fachowe w zakresie leczenia osób uzależnionych.

3. Do zadań pododdziału detoksykacyjnego należy udzielanie świadczeń leczniczych w zakresie przewidzianym dla oddziałów szpitalnych, a w szczególności detoksykacja, nawiązywanie kontaktu terapeutycznego z pacjentem, zapewnienie podopiecznemu — po leczeniu — rehabilitacji i resocjalizacji w odpowiednim oddziale specjalnym lub pododdziale specjalnym albo zapewnienie ambulatoryjnej opieki specjalistycznej.

§ 5. 1. Oddział specjalny organizuje się dla długoterminowego pobytu osób uzależnionych.

2. Do zadań oddziału specjalnego należy w szczególności wyrabianie u osób uzależnionych motywacji do zachowania trwałej abstynencji, rozwijanie ich społecznej aktywności oraz umożliwianie im współuczestnictwa w realizacji ustalonego programu rehabilitacyjno-resocjalizacyjnego, a także prowadzenie działalności oświatowo-zdrowotnej.

§ 6. 1. Pododdział specjalny tworzy się w wyodrębnionych pomieszczeniach zakładu lub oddziału dla skazanych wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych.

2. Do organizacji i zadań pododdziału specjalnego stosuje się odpowiednio przepis § 5.

§ 7. 1. Oddziałem i pododdziałem specjalnym kieruje kierownik oddziału specjalnego — lekarz lub psycholog.

2. W skład personelu oddziału i pododdziału specjalnego wchodzi w szczególności: lekarz, psycholog, instruktor terapii zajęciowej, pielęgniarka i wychowawca.

§ 8. 1. Ambulatorium zakładu zapewnia specjalistyczną opiekę osobom uzależnionym, oczekującym na umieszczenie w oddziale lub pododdziale specjalnym, oraz osobom uzależnionym, które ukończyły pobyt w oddziale lub pododdziale specjalnym i nie wymagają detoksykacji.

2. Do zadań ambulatoryjnej opieki specjalistycznej należy w szczególności udzielanie indywidualnych świadczeń leczniczych osobom uzależnionym i kierowanie na konsultacje oraz rehabilitację i resocjalizację do oddziałów lub pododdziałów specjalnych.